

Første Behandling af:

Forflag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1876 til 31te Marts 1877.

Mødet hævet Kl. 1 1/2.

Femte Møde.

Tirsdagen den 7de December, Kl. 1.

Sekretæren, Clausager, oplæste Protokollen fra forrige Møde, som derefter blev underkrevet.

Formanden (Krabbe): Fra Landstingets Formand har jeg modtaget Underretning om, at Landstinget for sit Vedkommende har valgt sit Medlem, Redaktør Ploug, til at føre Tilsyn med Rigsdagens Bogsamling.

Fra vedkommende Ministre er der modtaget Underretning om, at de i Landstinget have forelagt og agte at forelægge følgende Lovforslag: „Forflag til Lov om Hærens Forsyning med de i Tilfælde af Krigsberedskab manglende Heste og Bogne“; „Forflag til Lov angaaende Tilveiebringelsen af Vedtægter for Benyttelsen af Vand fra kommunale Vandværker“; „Forflag til Lov angaaende Forbud mod Indførelse af Kartofler m. v. fra Nordamerika“; „Forflag til Lov om Bestyrelsen af de danske Statsbaner“; „Forflag til Lov om en Udvidelse af Rentegarantien for den lolland-falsterke Jernbane“; „Forflag til Lov om Told- og Skibsafgifterne af 4de Juli 1863 § 18“; „Forflag til Lov angaaende Stempelafgiften af de af Kjøbenhavns, Horsens og Næstved Kommuner for Laan til Beløb henholdsvis paa 10,000,000 Kr., 400,000 Kr. og 350,000 Kr. udstedte Obligationer“; „Forflag til Lov om Ostersøfiskeri og Ostersøanlæg“; „Forflag til Lov indeholdende nogle Forandringer i Forligslovgivningen“; „Forflag til Lov om Menighedernes Deltagelse i Valget af deres Præster“ og „Forflag til Lov om Lønninger til Folkekirken Embedsmænd“.

Ligeledes er der modtaget Underretning om, at Justitsministeren agter her i Thinget at forelægge: „Forflag til Lov indeholdende Tillæg til Lyndeloven“ og „Forflag til Lov om Pension

for forhenværende Udskrivningschef for 4de Udskrivningskreds, Kammerherre, Greve S. E. Gold“.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: „Forflag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1876 til 31te Marts 1877“.
(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1—1008).

Boffen: Idet jeg tillader mig at indlede Forhandlingen om det foreliggende Finantslovsforflag, skal jeg benytte den Ret, som en nu ældre Praxis har hjemlet, nemlig den, at man ved denne Behandling ikke alene kan dvæle ved Enkelthederne i og det samlede Resultat af Finantslovsforflaget, men tillige kortelig kan berøre enkelte mere almindelige politiske Spørgsmaal. Det foreliggende Finantslovsforflag indeholder saaledes, som den høitværende Finantsminister gjorde opmærksom paa, ikke overordentlig meget Nyt. Naavnlig udmærker enkelte Ministerier sig ved i saa Henseende at have været meget tilbageholdende, hvorimod andre have vist større Evne til at finde paa Nyt; jeg skal blandt disse nævne Kultusministeriet, som staar forrest i Rækken med nye Forflag. Jeg skal modstaa Frivtelsen til at komme særdeles dybt ind paa Enkeltheder, som ganske vist ogsaa ville blive fremdragne fra anden Side; men der er enkelte Poster, ved hvilke jeg kortelig skal dvæle, idet jeg gennemløber Lovforslagets Paragrafer. Det Første af Interesse, hvorpaa jeg vil gjøre opmærksom, er, hvad der indeholdes under § 17, Pensionsvæsenet, som i Klar udviser den Mærkelighed, at Pensionsbyrden ikke længere er i Aftagende, men derimod synes at være i en ikke ubetydelig Stigning. Naar der i Anmærkningerne til Finantslovsforflaget som Grund hertil er anført, at der i det forløbne Aar er faldet et ualmindeligt stort Antal Ministerpensioner, maa jeg bemærke, at dette ikke er den eneste Grund. Den dybere liggende Grund er derimod ganske vist den, at Virkningen af Hærløven med Hensyn til Pensionsbyrden efterhaanden bliver større, og at Aftagningen af Pensionsbyrden bliver mindre, for saa vidt som flere og flere af de slesvigske Embedsmænd have fundet Ansættelse, eller deres Pensioner ere bleve ophævede. Vi ere derfor efterhaanden komne til et normalt Standpunkt i den Henseende, og vi ville derefter være i Stand til at kunne danne os en Dom om Pensionsbyrdens Forhold til Statens Indtægter og Udgifter i det Hele. Det vil da vistnok erkjendes, at en Sum af 2,680,000 Kr. er en uforholdsmæssig stor Pensionsbyrde, og at der deri ligger en forøget Anledning til at frembrage Unskeligheden af en Reform af Pensionsloven. Det Spørgsmaal, som ad anden Veie har vakt en Del Opsigt og Interesse, nemlig Spørgsmaalet om de mange Ministerpen-